

Aquest és el provocatiu títol de l'article que Nicholas Carr publica en l'últim número de la *Harvard Business Review*, una de les revistes empresarials més influents del món.

Des que va aparèixer, i com era d'esperar, l'article ha generat una enorme polèmica. S'ha de recordar que en l'actualitat prop d'un 60% de la inversió en béns d'equip de les empreses es concentra en les noves tecnologies de la informació (NTI).

L'argument de Carr és bastant simple: a mesura que les NTI (procés, emmagatzematge i transmissió de dades) s'han abaratit i estandarditzat, han esdevingut fàcilment replicables, cosa que ha erosionat la seva capacitat de servir com a base de l'avantatge competitiu de les empreses.

Segons Carr és l'escassetat el que fa un recurs empresarial autènticament estratègic: les empreses només guanyen avantatges competitius quan fan alguna cosa que altres empreses no poden fer. En resum, que tot i que les tecnologies de la informació siguin part fonamental d'un negoci, el seu valor estratègic ha

La tecnologia informàtica no importa!

José García-Montalvo

Professor del departament d'economia i empresa. Universitat Pompeu Fabra

desaparegut, com ja va passar amb l'electricitat o el ferrocarril en el passat.

Amb aquest argument l'autor suggereix certes estratègies per a la inversió en tecnologies de la informació. En primer lloc invertir menys i avaluar amb objectivitat els beneficis esperats de la inversió en NTI. Una manera de fer-ho és imposar límits en les despeses d'actualitzar les aplicacions informàtiques en lloc de comprar l'últim model d'ordinador o l'última versió dels programes.

Per què es vol més potència de càlcul o la versió més actualitzada d'un processador de text si al final només s'escrueixen simples cartes o es consulta el correu electrònic? La segona recomanació és actuar com un seguidor i no com

un líder en la compra de noves tecnologies. És millor esperar que es consolidi una tecnologia que comprar l'última novetat. A més de retardar la decisió s'aconseguirà abaratir la compra. La tercera recomanació és centrar-se en els riscos més que en les oportunitats. Moltes empreses cedeixen el control de les seves NTI als venedors. Això fa que es trobin amb el risc de quedar en mans dels proveïdors de la tecnologia si, per exemple, es produeixen errades de seguretat o tècniques.

Alguns executius, empresaris i professors d'escoles de negocis han escrit cartes a la revista on va aparèixer publicat l'article per contradir-ne els resultats. Un dels arguments que fan servir asse-

nyala que la informació no és una mercaderia com qualsevol altra i que no es pot comparar amb el ferrocarril o l'electricitat. La inversió en maquinària té costos marginals creixents, però els béns d'informació no tenen aquesta característica: el cost marginal de les tecnologies de la informació no augmenta amb l'escala sinó que disminueix. Un altre argument és que la revolució informàtica és molt més important que les revolucions del passat. Els trens, després de 80 anys funcionaven sis vegades més ràpid que al principi. Els ordinadors, després de 40 anys funcionen 10 milions de vegades més ràpid.

En l'economia real sembla que convencin més els arguments de Carr. En un recent estudi, 600 directores de sistemes d'informació de sengles empreses van assenyalar que la seva primera prioritat era reduir costos, la segona la seguretat informàtica i la tercera la innovació. En canvi, sembla que els mercats financers pensen el contrari, si hem de jutjar a partir dels guanys borsaris de les empreses tecnològiques en els últims mesos. Anticipació o sobrevaloració? Aquesta és novament la qüestió.